

65 років Великої Перемоги

Вже шістьдесят п'ять років віддаляють нас від тих далеких травневих днів, коли відлунали останні залпи Великої Вітчизняної війни, найстрашнішої і найкровопролитнішої в історії людства війни.

Трохи раніше, восени 1944 року закінчилися бої, якими було завершено вигнання збройних сил фашистської Німеччини та її сателітів з української землі. Отже, 28 жовтня 1944 року, коли були звільнені останні українські міста – Ужгород і Чоп, став днем повного визволення України від німецько-фашистських окупантів.

Можливо, декому з сучасних молодих людей важко уявити величезну радість, яка охопила в День Перемоги тих, хто пережив страшні часи воєнного лихоліття.

Це дійсно свято зі сльозами на очах – сльозами радості від перемог і суму від горя і втрат, які принесла війна – найбільший злочин проти людей. Кожна українська сім'я відчула трагедію війни на власній долі. Наші землі, міста і села, народне господарство, культура були

вщент поруйновані. Але найбільш трагічною і непоправною була загибель кожного четвертого громадянина довоєнної України. За перемогу над фашизмом Україна заплатила страшну криваву ціну.

Пам'ять про війну, її сувору правду залишаються з нами як найбільший за силою духу приклад мужності, патріотизму, важкої ратної праці і вічної скорботи за тими, хто поклав на вітвар Перемоги своє життя.

Напередодні 9 Травня ми

знову і знову повертаємося до незабутньої весни сорок п'ятого, згадуємо тих, хто у жорстокій битві виборів нашу перемогу. Тих, хто воював на фронтах і в тилу, партизанських загонах і підпіллі зі зброєю в руках, хто кував перемогу ратною працею на заводах і полях. Хто вже пішов із життя і тих, хто живе поряд з нами.

З кожним роком все менше стає наших ветеранів, все більше гірких втрат.

Та чим далі від нас День Перемоги, тим рельєфніше бачиться їх подвиг.

Віддаляючись від нас у часі, війна і Перемога не відходять у небуття, адже минуле, як відомо, нікуди не зникає. Відроджена щаслива Україна – найкращий пам'ятник усім її захисникам.

Зі святом Перемоги Вас, дорогі наші ветерани! Міцного Вам здоров'я, бадьорості духу, любові близьких, шани народу України!

З Днем Перемоги вас, студенти і працівники університету!

Відзначені сучасні педагогічні інновації НУВГП

Національний університет водного господарства та природокористування нагороджений золотою медаллю та дипломом у номінації "Інноваційний розвиток освіти та сучасні педагогічні технології" Міжнародної спеціалізованої виставки "Освіта та кар'єра – Абітурієнт 2010". Цієї нагороди університет удостоєний за багаторічну інноваційну діяльність у галузі освіти.

У рамках заходу відбулася виставка закордонних навчальних закладів "Education Abroad".

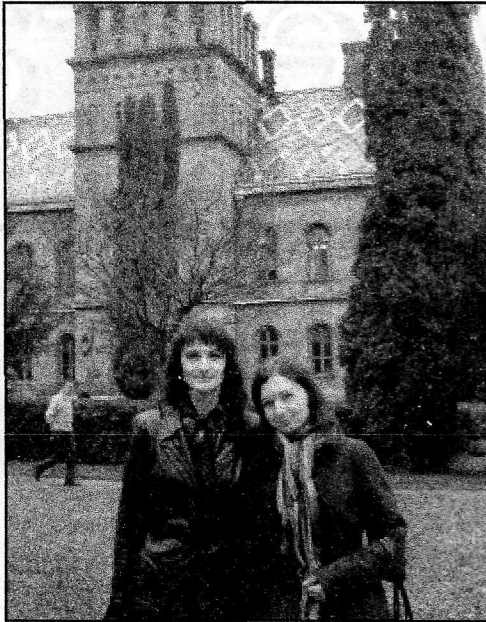
Виставка проходила у Центрі ділового та культурного співробітництва "Український дім", що у Києві. Організатори виставки - Міністерство освіти і науки України, Академія педагогічних наук України та Товариство "Знання" України.

Найкращі знавці української мови навчаються на факультеті менеджменту

У другому етапі Всеукраїнської олімпіади з дисципліни «Українська мова (за професійним спрямуванням)» **першокурсниця факультету менеджменту Валентина Бура** посіла II місце (секція економічних наук). Науковий керівник – старший викладач кафедри українознавства, педагогіки і психології Майя Дзюба.

В олімпіаді, яка цього року проходила у Чернівецькому національному університеті, взяли участь представники понад 100 вищих навчальних закладів з усіх регіонів України.

Олімпіада складалася з двох турів – письмового та усного, у кожному з яких студентам було запропоновано фахово орієнтовані завдання. Журі оцінювало грамотність майбутніх спеціалістів та їхнє вміння висловити власну думку з питань, пов'язаних з їхнім фахом. Приємно, що в усному турі студентка нашого університету здобула найбільшу кількість балів.

Валентина Бура поділилася думками про олімпіаду:

„Поїздка до Чернівців залишила незабутні враження – це, найперше,

нові зустрічі і знайомства з десятками студентів з усіх куточків України, таких різних (і цим особливо цікавих!), але об'єднаних бажанням стати справжніми професіоналами і великою любов'ю до рідного Слова. Творчому піднесенню сприяла атмосфера міста з дивовижною архітектурою, історією, традиціями і особливий дух навчального закладу.

Для участі в олімпіаді необхідні не просто дуже добрі знання української мови, а й знання про свій майбутній фах і творчий підхід до виконання завдань. Вважаю, що переможцем став кожний студент-учасник, бо прийшов до усвідомлення того, як важливо розвивати національну мову у власній державі, і робить хоча б найменші кроки в цьому напрямку.”

Леся МАЛЕВИЧ,
завідувачка кафедри
українознавства, педагогіки і
психології

Переможці конкурсів і олімпіад

П'ятикурсниця факультету менеджменту Анна Котвінська посіла третє місце у Всеукраїнському конкурсі студентських наукових робіт у галузі “Маркетинг. Управління персоналом і економіка праці”.

Конкурсну роботу під назвою “Регулювання зайнятості в інноваційному секторі економіки України” вона виконала під керівництвом доцента кафедри трудових ресурсів і підприємництва Г.Ю.Мішук.

Згаданий конкурс студентських наукових робіт відбувся у Донецькому національному університеті. У ньому взяли участь 186 наукових робіт за напрямком “управління персоналом та економіка праці” з 54 вищих навчальних закладів України”. 12 кращих і стали учасниками третього етапу конкурсу, де було визначено переможців.

Третьокурсник механіко-енергетичного факультету Назар Марчук отримав диплом другого ступеня у Всеукраїнському конкурсі студентських наукових робіт у галузі знань “Машинознавство”. Під керівництвом свого наукового керівника – доцента кафедри

теплоенергетики та машинознавства В.М.Стрільця - він виконав роботу “Нова пружна муфта – статичні та деякі динамічні дослідження”.

Конкурс проходив у Тернопільському національному технічному університеті ім. Івана Пулюя. У ньому взяли участь 88 студентських наукових робіт, 32 з яких були рекомендовані на підсумкову науково-практичну конференцію.

Його однокурсник, **третьокурсник механіко-енергетичного факультету Микола Фесовець** за творчий підхід до розв'язання завдань відзначений дипломом журі Всеукраїнської студентської олімпіади з дисципліни “Деталі машин та основи конструювання”. Його науковим керівником також є доцент В.М.Стрільця.

Ця Всеукраїнська студентська олімпіада відбулася у Харківському національному технічному університеті сільського господарства ім. Петра Василенка. В ній взяли участь 63 студентів з 39 вищих навчальних закладів України.

Аспірантка кафедри обліку та аудиту Ольга Костюкова посіла перше місце на регіональному етапі IV Всеукраїнського молодіжного

конкурсу «Новітній інтелект України» у номінації «конкурс прикладних досліджень з економічної тематики».

Асистентка кафедри економіки підприємства, кандидат економічних наук Наталія Степанюк виборола на регіональному етапі конкурсу аж два призових місця. Вона посіла перше місце у номінації «конкурс прикладних досліджень з гуманітарної тематики» та третє місце у номінації «конкурс прикладних досліджень з економічної тематики».

Обидві представниці Національного університету водного господарства та природокористування взяли участь у національному етапі конкурсу, який відбувся у Києві.

Викладач Технічного коледжу НУВГП Оксана Пашечко посіла друге місце на регіональному етапі конкурсу «Новітній інтелект України» у номінації «конкурс прикладних досліджень з економічної тематики».

Людмила МАМАЙ

Про що розповів експонат

У вітрині Музею історії НУВГП, присвяченій Великій Вітчизняній війні (1941-1945), є непримітний експонат - нагрудний знак „50 років героїчної оборони м. Києва 1941-1991 рр.”, на який екскурсанти можуть і не звернути уваги, якщо їм спеціально не вказати на нього.

Нагородження цим нагрудним знаком 11 липня 1991 року Українського інституту інженерів водного господарства – це данина пам'яті тій стійкості, мужності та самопожертві студентів та працівників Київського гідромеліоративного інституту, котрі брали участь в обороні Києва від німецько-фашистських загарбників.

...Оборонні споруди на підступах до столиці України почали з'являтися задовго до Великої Вітчизняної війни. Ще в Громадянську, в 1919 році „білий” генерал Май-Маєвський остерігався йти зі своєю армією на Київ без даних про Київський Укрпрайон (КіУР).

I-а зовнішня лінія оборони охоплювала місто 123-кілометровим на півкільцем з півночі та заходу на межі р. Ірпінь та з півдня по так званім „змієвим валам” до

Дніпра. II-а лінія оборони становила 85 км, а III-а – 55 км. Станом на 1 червня 1941 року в було збудовано 217 довготривалих споруд. У даних роботах брали участь і студенти Київського гідромеліоративного інституту, про що свідчать документи з його архіву.

...Вранці 22 червня на Київ з німецьких літаків було скинуто перші бомби. Після оголошення по радіо про початок війни в армію відразу мобілізовані доцент Ф.М.Бабенко, шофер Д.О.Загуменний, чотири студенти.

З 26 червня розпочалася масова мобілізація серед викладацького складу та персоналу, у котрих за навчальним планом була мінімальна завантаженість в інституті.

У цей же час органи НКВС здійснили ряд арештів працівників (доцента І.В.Журавля – 23 червня, викладачів Й.Ф.Савицького та С.А.Шмигіню, професора А.В.Огієвського) та студента А.С.Гірченко – 26 червня.

Ті, хто не пішов на фронт, були мобілізовані на спорудження оборонних укріплень Києва. На кінець червня там вже працювало 160 тисяч киян, руками яких споруджувалося іще 1650 ЗДОТів та вирито 230 км протитанкових ровів і окопів. Серед них були і студенти КГМІ.

Привертає увагу зміст наказу № 138 від 5/VII-41 р. про зараховування з 15 червня до складу службовців інституту 7 чоловік із числа студентів інституту та робітфаку, які мають замінити на посадах тих, кого мобілізовано до армії. У списку і прізвище Георгія Синицина. Таким чином документально засвідчено офіційну „легенду” для тих, кого секретною Постановою ЦК КП(б)У залишили в місті для підпільної роботи на випадок окупації Києва.

6 липня 1941 р. в зв'язку із

лінії КіУРу. Вміння володіти зброєю, здобуте на заняттях з військового навчання, стало запорукою того, що німецькі війська не змогли пробитися через „студентську” лінію оборони. Багатьом полетгим у тих нерівних боях вдячні кияни спорудили меморіал Героїв Оборони. Серед тих мужніх ополченців є і наші студенти...

Після 12 серпня німецька авіація почала методично виконувати наказ Гітлера спалити Київ запалювальними бомбами за той запеклий опір його оборонців.

Неймовірно напружені години чатування пережили наші працівники та студенти, оберігаючи від німецьких „запальничок” будівлі інституту. І вберегли!

Останній наказ №145 по КГМІ такого змісту: „Помічник заступника директора по навчальній та науковій частині Інституту тов. Г.А.Птушинський призначається з 1 вересня 1941 року виконуючим обов'язки заступника директора по навчальній та науковій частині” був підписаний директором І.С. Горєцьким. Він ще сподівався, що Червона Армія Київ утримає – не

здасть ворогу...

Однак, 19 вересня, уникаючи оточення, військові з'єднання Червоної Армії стали покидати місто, руйнуючи за собою всі його комунальні мережі, замінуючи будинки на Хрещатику та підриваючи за собою мости через Дніпро. 21 вересня після багатоденних, жорстоких боїв війська залишили Київ. Для відступаючих на відрізьку Бориспіль – Баришівка німці влаштували „котел”, в якому жорстоко знищували оточених. Під Києвом потрапив у полон і був замордований доцент КГМІ М.В. М'ялковський, загинув за нез'ясованих обставин директор інституту І.С. Горєцький.

Так закінчилася епопея оборони Києва довжиною у 71 день, в якій КГМІ не стояв осторонь. Учасникам тих боїв, партизанського руху та підпілля в роки Великої Вітчизняної війни були й працівники і випускники КГМІ.

Аби героїка тих днів не забувалася, у музейній вітрині залишилася „зарубка” на пам'ять - нагрудний знак „50 років героїчної оборони м. Києва 1941-1991 рр.”. Щоб прийдешні покоління шанували своїх попередників і були гідними їх наступниками.

*Єва ФІЛІПОВИЧ,
завідувачка Музею історії НУВГП*

загрозою захоплення міста німцями було створено штаб оборони столиці. Військові спеціалісти, які увійшли до його складу, розробили план будівництва додаткових оборонних споруд на ближніх підступах до міста, з розрахунку на кругову оборону в умовах повного оточення Києва. Відповідно до цього плану кияни підготували II-гу та III-тю лінії КіУРу.

7 липня Наказом № 141 робота КГМІ припиняється – інститут підлягає евакуації.

11-14 липня війська КіУРу відбили всі атаки ворога, який намагався переправитися через Ірпінь в районі Житомирського шосе по мосту. Так почалася героїчна оборона Києва. У місті ввели надзвичайний стан.

30 липня ворог відновив наступ і 11 серпня підступив упритул до I-ої лінії оборони на рубежі Білогородка – Тарасівка - Віта-Поштова- Лісники, заблокувавши кілька ДОТів, бійці яких понад 10 днів мужньо не давали німцям проходу углиб КіУРу. Таким чином зірвався план Гітлера 8 серпня провести парад своїх військ по Хрещатику, а вже 9 серпня відсвяткувати перемогу на урочистому вечорі...

З 1 по 13 серпня 1941 року студенти київських інститутів утримували оборонні позиції в Голосіївському лісі на II-й оборонній

Микола Романько: син артилерійського полку

«Моя військова біографія почалася 21 вересня 1943 року. Я став солдатом 76 мм протитанкової батареї, 831 артполку, 279 стрілецької дивізії. Було мені тоді шістнадцять років.

До війни я встиг закінчити сім класів, це була досить пристойна освіта. Але навиків у військовій справі у мене, звичайно, не було ніяких.

Моя військова біографія почалася на річці Молочній. Війська Південного і Південно-Західного фронтів, що вийшли на цю річку і до міста Запоріжжя, створили серйозну перешкоду для німецької оборони в низинах Дніпра і на підступах до Криму. Оборонний рубіж противника на річці Молочна був південною околицею так званого Дніпровського валу.

Вирішувалась доля Криму

Рубіж цей пересікав Запорізький степ з півночі на південь і був останнім прикриттям мелітопольського плацдарму, за яким знаходився Нікопольський марганець і відкривався найкоротший шлях на Крим. Падіння оборони на Молочній означало для німців збільшення фронту на нижньому Дніпрі майже вдвоє і створювало небезпеку їх військам, які діяли у Дніпровському вигоні. По суті, тут вирішувалась доля Криму.

Не прорвавши оборону сходу, ми почали підтягувати тили, накопичуючи боєприпаси, перегруповуючи війська для нанесення повторного удару. Його планували здійснити при взаємодії з Південно-Західним фронтом з боку Запоріжжя.

Головний удар повинні були нанести 5-та ударна, 44-та, 2-га гвардійська армія з танковими і кавалерійськими корпусами через Великий Токмак, Михайлівку, Веселе, Агайман. Для досягнення успіху на цьому напрямку в резерві фронту знаходилась наша 51-ша армія, яка повинна була вступити в дію після того, як буде прорвано оборону противника на всю глибину. На підготовку до операції давали всього три дні. Наступ Південно-Західного фронту почався вранці 26 вересня 1943 року 45-ти хвилиною артилерійською підготовкою. Але ні артилерія, ні бомбові удари авіації не змогли подавити всі вогневі засоби

противника. Як тільки піхота піднялася в атаку, по ній засвітіла кулеметна черга із дзотів і дотів, заговорила ворожа далекобійна артилерія. Бої набули затяжного характеру.

Рубіж на річці Молочна німці почали обладнувати ще на початку

спробуй зрозумій тоді! Коли ведуться такі масштабні бої, солдату важко розуміти, що відбувається. Він виконує наказ командира і повністю зосереджений на тому, як вирішити свою задачу. Отож, якби мене тоді запитали про цей бій, я б сказав, що підтримувати зв'язок комбата з батареєю було дуже важко.

Але похмурий важкий день 23 жовтня 1943 року приніс нам довгождану радість. Наші війська, які з 20 жовтня отримали назву 4-го Українського фронту, звільнили місто Мелітополь. І Москва салютувала на честь цієї події артилерійськими залпами з 224 гармат. Салютувала і на честь нашої перемоги, адже в боях за Мелітополь брала участь наша батарея.»

Микола Іванович Романько брав участь у звільненні південної України, в тому числі і Криму, у складі 4-го Українського фронту. Згодом, у складі 1-го Прибалтійського фронту, звільняв від фашистів Білорусь, Литву і Латвію.

Був двічі пораненим. За бої в Прибалтиці нагороджений медаллю «За відвагу». У листопаді 1944, після важкого поранення, його комісували.

Після війни закінчив Нікопольський технікум агрометеліорації, Київський гідромеліоративний інститут, аспірантуру Одеського інженерно-будівельного інституту. Згодом, у зв'язку з переведенням Київського гідромеліоративного інституту, переїхав у Рівне.

З 1960 року по 1994 рік М.І.Романько працював у нашому навчальному закладі – асистентом, старшим викладачем, доцентом, деканом гідротехнічного університету, професором кафедри гідравліки. За плідну працю нагороджений орденами «Дружба народів», «За мужність», багатьма ювілейними і пам'ятними медалями, іншими почесними відзнаками Міністерства освіти, Держводгоспу, почесними грамотами університету.

На фото: учасники презентації книги М.І. Романька «Самые длинные школьные каникулы» у НУВГП (жовтень 2007 року).

Спогади про цей бій, про свої воєнні роки Микола Іванович Романько опублікував у книзі «Самые длинные школьные каникулы», з якою ви можете ознайомитися в університетській бібліотеці. Як і з багатьма іншими виданнями про Велику Вітчизняну війну.

березня 1943 року. Кожне село вони перетворили на фортецю. Будинки з будинком були з'єднані траншеями. На усіх танкодоступних напрямках вирили протитанкові рови, глибина яких досягала кількох метрів, багато з них були затоплені водою. Все це доповнювали суцільні мінні поля і проволочені загороди.

Кінець вересня і перші дні жовтня 1943 року пройшли на Південному фронті в дуже напружених і мало результативних боях.

Незабаром керівництву фронту стало відомо, що противник зняв майже всі свої позиції південніше Мелітополя. Це дало можливість перегрупувати наші резерви, підтягнути їх ближче до 28 армії.

У боях на Молочній було важко всім і кругом. Ми знали, що батарея веде безперервний обстріл оборони противника, а той постійно обстрілював наші позиції.

Солдат-зв'язківець

У тому бою я був рядовим солдатом-зв'язківцем. Саме тут я підкріпив свої теоретичні знання практикою. Снаряди рвалися один за одним. Доки ліквідуєш один порив, в іншому вже немає зв'язку. Я бігав від однієї воронки до іншої. Пригадалося, як в дитинстві бігав за ящіркою, намагаючись її зловити, а вона втікала від мене то в один, то в інший бік. Зараз такою ящіркою відчував себе я. Я навіть навчився розрізняти снаряди за характерним звуком їх польоту і точно знав, коли вони летітимуть повз мене.

Я був молодим і у військовій справі практично ще нічого не розумів. Це зараз я можу все проаналізувати, ознайомившись з описом подій. А

Герої підпілля

Понад два роки перебував Київ під п'ятою німецько-фашистських окупантів. Це були найчорніші дні в усій багатовіковій історії міста. У цю тяжку годину випробувань тисячі киян прийшли на захист своєї землі. Від зорі до зорі під гарматним вогнем противника, не зважаючи на часті нальоти його авіації, вони працювали на оборонних рубежах: копали протитанкові канали, траншеї, окопи, споруджували надобні, розбирали бруківку на вулицях і споруджували барикади.

Георгій Синицин

В окупованому місті ні на хвилину не припинялась боротьба з ворогом. Мужні підпільники вписали не одну славу сторінку в історію боротьби з ворогом. У перші дні окупації в Києві була створена 31 підпільна комсомольська організація і три підпільних райкоми, до яких входили біля 1500 комсомольців, студентів різних київських навчальних закладів.

Тисячі студентів та викладачів відклали конспекти і підручники, взяли зброю і стали на захист Батьківщини. Багато з них не повернулись до навчання, загинувши на полі бою чи в катівнях гестапо.

Особливо діяльним осередком підпілля був Радянський райком комсомолу м. Києва на чолі з Георгієм Синициним та Олександром Подласовим, які до

війни навчалися в Київському гідромеліоративному інституті. До лютого 1942 року вони створили кілька підпільних молодіжних груп: у міській управі водопровідної сітки, на поліграфічній фабриці, на теплоелектроцентралі.

На поліграфічній фабриці, зокрема, підпільники виготовляли документи для тих, хто втікав з полону, їх забезпечували бланками паспортів та інших документів.

Група, що діяла на теплоелектроцентралі, розповсюджувала листівки, організувала диверсії.

Особливу увагу приділяли створенню підпільних груп у вищих навчальних закладах. Під час окупації закрили більшу частину ВНЗ, проте окупанти разом з тим загравали з населенням, тому деякі вищі навчальні заклади залишили працювати. Пізніше райком створив підпільні групи в медичному та гідромеліоративному інститутах (так називався наш навчальний заклад у Києві).

У медінституті керувала підпільною роботою Зінаїда Почтар. Разом з друзями рятувала молодь від відправки на каторжні роботи в Німеччину. Молоді медики вприскували різні сиворотки, які викликали видимість хвороб, видавали фіктивні довідки про непрацездатність, завірені печаткою, виготовленою одним з підпільників. Таким чином підпільники медінституту врятували від вивезення до Німеччини близько тисячі юнаків та дівчат. Організація медінституту також збирала в місті медикаменти і через О.Подласова передавала в партизанські загони. Підпільна організація складалася вже з 42 чоловік. Але 20 травня 1942 року, виданий провокатором, Георгій Синицин був заарештований. Він мужньо переніс катування, нікого не видав, загинув в застінках гестапо.

Після загибелі Синицина керівником підпільної організації став Олександр Подласов. Влаштувавшись на роботу в міськводоканал, він разом з товаришами проводив диверсійну роботу: відключали водопровідну

Олександр Подласов

магістраль, яка йшла на аеродром, заморожували труби тощо.

У листопаді 1942 року окупанти намагались зібрати студентів в приміщенні Київського університету, щоб звідти відправити їх в Німеччину. Завдяки роз'яснювальній роботі підпільників, на збори з'явилося небагато студентів, а коли їм запропонували їхати до Німеччини, серед молоді розповсюдили записки: „Не погоджуйтесь, не бійтесь, серед вас є партизани: передай товаришу”. Студенти розбіглись, врятувавшись від неволі.

Після визволення Києва від німецьких загарбників, Олександр Подласов працював на відбудові Київського водоканалу, за що був нагороджений медаллю „За доблестный труд в Великой Отечественной войне 1941-1945 г.г.". Всього ж він був відзначений 16-ма урядовими нагородами.

Пізніше Олександр Володимирович працював на різних посадах в інституті „Укрдипроводгосп”. У 1973 р. захистив кандидатську дисертацію. Він – заслужений меліоратор України.

Вийшовши на пенсію, Олександр Володимирович продовжував працювати провідним спеціалістом об'єднання „Укрводексплуатація” Держводгоспу України.

Валентина ОВЕРЧЕНКО

Екскурсія у зону відчуження

Напередодні річниці Чорнобильської трагедії у зоні лиха побували студенти теплоенергетики Національного університету водного господарства та природокористування, разом з доцентом кафедри машинознавства та теплоенергетики, науковим керівником ФТЛВС В.З. Кочмарським. Вони змогли на власні очі побачити і усвідомити, яка ж вона «зона відчуження», що власне сталося під час аварії на ЧАЕС і до яких жахливих наслідків можуть призводити помилки, не інформованість чи не кваліфікованість персоналу енергетичних об'єктів.

Загалом доступ у «зону» обмежений, на територію можуть потрапити лише обслуговуючий персонал, науковці, та спеціальні екскурсійні групи, які супроводжують працівники ЧАЕС.

«Саркофаг»

У нашій програмі були екскурсія на Чорнобильську АЕС та у м. Прип'ять. На станції студенти відвідали оглядовий павільйон перед об'єктом «Укриття» («Саркофагом») та макетний зал, де поспілкувалися із заступником гендиректора п. Євгеном Катуніним. Макети демонстрували компоновку Чорнобильської АЕС, реакторів РБМК та циркуляційних насосів реакторів, і звичайно ж детальні пошкодження 4-го реактора. Працівники станції ґрунтовно ознайомили нас з об'єктом «Укриття», його нинішнім станом, розповіли як у екстремальних умовах проводилося будівництво та роботи з очистки території станції. Тоді, у перші тижні після аварії, не лише пожежним та військовим випала гірка доля прийняти радіаційний удар на себе, але й усьому персоналу АЕС. Люди працювали на своїх постах, забезпечуючи життєздатність трьох

вцілілих енергоблоків. Персонал виконував значний обсяг робіт щодо очистки споруд станції. Були серед них і 25 «космонавтів-добровольців» – люди, що керували монтажем захисних конструкцій над зруйнованим реактором. Через надвисокі радіаційні рівні вони могли лише близько двох годин виконувати свою роботу у спеціальних кабінах баштових кранів з товстими освинцьованими ілюмінаторами. До речі, «Укриття» не є герметичною спорудою, зараз площа нещільностей зменшена у 10 разів і не перевищує 100 кв.м. Активна маса у реакторі не «мертва», вона становить потенційну загрозу та й самі конструкції будівлі реактора поступово руйнуються і вимагають постійного нагляду та

укріплення. Повного розуміння про те, що відбувається у зруйнованому реакторі, також немає – контролюється лише 60% приміщень, доступ до інших неможливий. Побудова нового аркового «Укриття-2» також не вирішить всіх проблем, а лише дозволить забезпечити довкілля від можливих викидів значних доз радіації при подальших роботах на об'єкті. Зараз зі сторони четвертого реактора рівень радіації хоч і суттєво підвищений, проте при дотриманні правил безпеки не є загрозливим для життя людей – 200-600 мкР/год (5.3 Р/рік).

Прип'ять

Але найбільше вражає покинуте місто енергетиків – Прип'ять. Колись квітуче 55-тисячне місто, з гарними висотними будинками, широким центральним бульваром, чудовими готелем «Полісся» і будинком культури, школами, дитсадками і просторим міським парком тепер мертво. Час тут немов зупинився – герби колишньої країни на фасадах, за сценою палацу культури звалені портрети колишніх вождів КПРС та комсомольські агітки, а серед уламків бетону газети – дата 13 травня

1984р. Центральний майдан міста заростає чагарником та здичавілими деревами, коріння розриває і кришить фундаменти та стіни будинків. І серед цього на сірій стіні хтось намалював кольорові графіті – вони посилюють відчуття запустіння. Заходити у будинки тепер небезпечно – вони пошарпані, напівзруйновані, під ногами розсипи битого скла, уламків бетону, залишки меблів та речей, які покинули поспіхом залишаючи місто люди. Побачене ж у міському парку перевершило очікування – тут, де раніше лунав веселий дитячий сміх, залишилися лише покручені і проіржавілі наскрізь конструкції атракціонів – автодром, гойдалки, «ромашка» ... і як монумент оглядове «чортове» колесо. Зараз містом вільно гуляють дикі тварини – їх сліди всюди – кабани, козулі та навіть вовки тут почувуються як вдома.

Життя у зоні

До речі, рівні радіації у покинутій Прип'яті, дуже нерівномірні – 60-600 мкР/год. Проте є місця де дозиметри фіксують 5-15 мР/год, що у 250 разів вище допустимого рівня, але при нетривалому контакті це не є загрозливим. Особливістю такого радіоактивного забруднення є велика кількість «довгоживучих» радіонуклідів, на ближчі 90 років найактивнішими є стронцій та цезій.

Саме тому ситуація у «зоні» кардинально відрізняється від тієї, що була у японських Хіросімі та Нагасакі, де вже через 15-20 років змогли цілком безпечно жити люди.

На закінчення висловлюємо глибоку подяку працівникам ЧАЕС, які опікувалися нами, наблизили нас до реального розуміння наслідків того, що сталося чверть століття тому, і як варто оцінювати дії людей і влади у таких ситуаціях.

Орест КОЧМАРСЬКИЙ,
працівник фізико-технологічної
лабораторії водних систем

Фото автора

Співпраця з європейськими вишами міцніє

У Національному університеті водного господарства та природокористування відбулася міжнародна наукова конференція молодих науковців і студентів «Water management - state and prospects of development».

Подібні конференції з проблем водного господарства відбуваються у навчальному закладі вже протягом 45 років, але цього року вперше вона була англomовною. Організатори конференції, окрім НУВГП, – Брестський державний

технічний університет, Дрезденський технічний університет, Технічний університет Молдови, Люблінський технічний університет, Московський державний університет природооблаштування та Ташкентський інститут іригації та меліорації.

На пленарному засіданні виступили представники усіх країн-учасниць конференції: Олександр Волчак (Брестський державний технічний університет), Марко Лейдел (Дрезденський політехнічний університет), Збішек Сухораб (Люблінська політехніка), Ольга Безрукова (Московський державний університет природооблаштування).

У рамках конференції працювало дві секції:

- Гідромеліорація, гідротехнічне будівництво та раціональне використання водних ресурсів;

- Водопостачання, водовідведення та очищення води.

Особливістю цієї конференції було ще й те, що самі учасники визначали кращі доповіді по кожній секції. Так, на секції „Гідромеліорація, гідротехнічне будівництво та раціональне використання водних

ресурсів” переможцями за кращу презентацію визнали Тетяну Тереханову (Дрезденський політехнічний університет); Збішека Сухораба (Люблінська політехніка); Віталія Коваленка (Національний університет водного господарства та природокористування).

На секції „Водопостачання, водовідведення та очищення води” кращими доповідачами стали Аніта Сітгер (Дрезденський політехнічний університет); Ольга Новицька (Національний університет водного господарства та природокористування); Анна Гіроль (Національний університет водного господарства та природокористування).

Доповіді учасників конференції опубліковані у першому англomовному випуску міжнародного збірника наукових праць молодих науковців «Water management - state and prospects of development».

Гості конференції поспілкувалися з молодими науковцями і студентами, побувати на фестивалі «Студентська весна», відвідали історичні місця Рівного, Острога та Національний

університет „Острозька академія”.

Учасники конференції прийняли рішення, в якому, зокрема, відзначили, що наукові доповіді, присвячені вирішенню актуальних проблем, розкривають широкий спектр питань водогосподарського профілю; усі доповіді, представлені на конференцію, були високого наукового рівня. Учасники конференції висловили бажання продовжити започатковану НУВГП тематику конференцій з водогосподарських проблем, залучаючи до цього процесу

ширше коло молодих науковців з різних країн. Вони також звернулися до керівництва навчальних закладів – співорганізаторів конференції ввести в практику стажування молодих науковців у цих університетах. Молоді науковці відмітили високий рівень організації конференції і висловили вдячність Національному університету водного господарства за теплий і дружній прийом, а також всім університетам-співорганізаторам за започаткування конференції та її проведення.

Подія об'єднала молодих науковців з різних країн Європи з метою подальшого співробітництва. Важливо, що це відкриває молодим людям шлях до обміну інформацією, досвідом, науковими здобутками на міжнародному рівні. А для цього необхідно досконало володіти іноземними мовами. Сподіваємося, конференція спонукатиме наших студентів, молодих науковців та викладачів до глибшого вивчення іноземних мов, що може стати важливим кроком переходу на міжнародний рівень співробітництва.

Людмила МАМАЙ

Огляд-конкурс навчальних підрозділів університету

З 12 по 14 травня 2010 року в НУВГП відбудеться об'єднаний відкритий огляд-конкурс навчальних підрозділів університету з навчально-методичного забезпечення і новітніх технологій навчання у 2009-2010 навчальному році та на кращу організацію і результативність науково-дослідної роботи у 2009 році.

Його мета – підвищення якості навчального процесу, інтеграції науки і освіти для забезпечення конкурентоспроможності університету і його випускників на державному рівні.

Огляд-конкурс здійснюватиметься за такими номінаціями:

- краще навчально-методичне забезпечення напряму підготовки,
- краще навчально-методичне забезпечення кафедр в ЄКТС,
- краще методичне забезпечення навчальної

дисципліни,

- краща впроваджена інноваційна технологія навчання в ЄКТС,

- краща Web-сторінка навчального підрозділу, викладача,

- краща експозиція на огляді-конкурсі,

- кращий розроблений сучасний засіб навчання,

- кращий майстер-клас, проведений в рамках огляду,

- краща організація і результативність науково-дослідної роботи на кафедрі,

- краща монографія 2009 року,

- краща науково-технічна розробка 2009 року, яка

містить об'єкт інтелектуальної власності,

- інноваційна розробка 2009 року.

Переможці огляду-конкурсу будуть визначені до 30 червня 2010 року.

Переможців творчого конкурсу відзначив Посол Канади

У Національному університеті водного господарства та природокористування підведені підсумки конкурсу інженерних та архітектурних рішень щодо використання природних матеріалів та відновлюваних джерел енергії в індивідуальному будівництві.

Згідно з рішенням журі, яке очолив проректор НУВГП професор Олександр Ткачук, перше місце присуджене Анатолію Мельничуку, інженеру бізнес-центру НУВГП, за роботу «Використання нетрадиційних джерел енергії для теплопостачання екологічного будинку». Друге посіли третьокурсники факультету будівництва та архітектури НУВГП Олена Ветрова та Олексій Буханський, які виконали роботу «Індивідуальний одноквартирний житловий будинок із застосуванням природних матеріалів та відновлюваних джерел енергії». Третє місце розділили Руслан Кириша, аспірант кафедри водогосподарського, промислового та цивільного будівництва за роботу «Ефективне використання води атмосферних опадів в екобудинку» та Роман Сидорчук, четвертокурсник механіко-енергетичного факультету НУВГП за роботу «Альтернативне опалення економому в селі Радиславівка».

Окрім дипломів лауреатів, переможці конкурсу отримали призи від спонсорів – профкому студентів НУВГП та рівненського представництва Інтернет-провайдеру «УАРНЕТ».

Кращі роботи рекомендовано використати при проектуванні та будівництві котеджів в екологічному житловому масиві в с.Радиславівка Рівненської області.

Конкурс провела обласна організація ВГО «Українська асоціація маркетингу» в рамках проекту «Сприяння розвитку індивідуального будівництва із застосуванням природних матеріалів та відновлюваних джерел енергії», за сприяння Канадського фонду підтримки місцевих ініціатив.

У нагородженні лауреатів конкурсу взяв участь Надзвичайний та Повноважний Посол Канади в Україні п.Ж.Даніель Карон, який запевнив, що подібні ініціативи Канада підтримуватиме і надалі, адже у наших держав багато спільного. Пан Посол зустрівся з керівництвом та студентами НУВГП, відвідав наукові лабораторії та музей університету.

У теплі й з економією

Одним з основних заходів скорочення споживання теплової енергії є оснащення будівель університету автономним регулюванням.

На базі електронного регулятора, регулюючого клапана, насоса, температурних датчиків, це дозволяє економити більше 30 відсотків теплової енергії за рахунок зменшення часу роботи теплоносія в нічний час, під час канікул, у вихідні дні, а також залежно від температури зовнішнього середовища.

У свій час, в університеті з метою економії облаштований автоматичний облік теплової енергії в навчальних корпусах №1, 2А та приміщенні ІПО. Обладнання теплових вводів приладами обліку та регулювання дозволило зекономити до 50 відсотків коштів.

У 2009 році спільно з приватним виробничо-комерційним підприємством «Арболіт» (директор – О.С. Чех), спеціалізована група з енергозбереження розробила проект оснащення навчальних корпусів №2, 2А, 3, 4, 5, 6 системами автоматичного обліку та регулювання споживання теплової енергії. А в навчальному корпусі №7 – влаштувала індивідуальний тепловий пункт із закритою

системою опалення. Однією з складових даного проекту є розробка систем дистанційного диспетчерського моніторингу та управління споживання енергії в цих навчальних корпусах за допомогою GSM/GPRS модему з використанням можливостей мережі Інтернет. Загальна вартість проекту складає 1 млн грн. Термін окупності проекту – один опалювальний сезон (6 місяців). Крім того, наявність в університеті сучасних систем обліку та

регулювання теплової енергії, індивідуальних теплових пунктів, системи дистанційної диспетчеризації та управління процесами теплозабезпечення, дає можливість студентам та працівникам ознайомитися з сучасними енергозберігаючими технологіями, моделювати різні ситуації, виконувати лабораторні роботи з пошуку максимального теплового ефекту в реальних ситуаціях та намічати заходи для подальшого пошуку підвищення енергоефективності (тепло модернізації будівель, модернізації теплових мереж ті ін.).

Впровадження цього проекту – черговий крок для досягнення мінімальних енергетичних характеристик будівель університету та скорочення витрат на їх експлуатацію. За наявності фінансування, можна впровадити дані розробки до нового опалювального сезону 2010-2011 років. Але для цього університету необхідно терміново залучати інвестиції для впровадження автоматизованого обліку та регулювання споживання теплової енергії в навчальних корпусах.

Іван СТАТНИК,
керівник спеціалізованої групи з енергозбереження

Відкритий економічний турнір

Відкритий економічний турнір – це інтелектуальні змагання студентів економічних спеціальностей вищих навчальних закладів, організатором якого виступив факультет економіки і підприємництва НУВГП.

Цього року в турнірі взяли участь дев'ять команд – вісім команд факультету економіки та підприємництва НУВГП та одна команда Рівненського інституту Відкритого міжнародного університету розвитку людини «Україна».

На відкритті турніру учасників змагань привітали проректор Г.І.Сапсай, голова оргкомітету – декан ФЕіП Л.В.Мельник, голова журі – завідувачка кафедри економічної теорії Г.Е.Гронтковська.

Оцінювало гру команд журі, у складі якого були 16 провідних викладачів кафедр економічного профілю. Експерт змагань – завідувачка кафедри економіки підприємництва, голова Спілки економістів Рівненщини Н.Б.Кушнір.

Ведучі турніру – доценти кафедри економічної теорії О.В. Кухар та Д.В. Нікітенко.

Предметом наукових дискусій Економічного турніру-2010 стали наступні проблеми:

- Суперечність між економічною ефективністю і соціальною справедливістю, оптимізація співвідношення між ними.

- Економічні проблеми та перспективи розвитку водогосподарського комплексу України.

- Роль держави в сучасній економіці.

- Сімейний бюджет українця: проблеми формування і раціонального використання.

- Ресурсна криза в Україні, її наслідки та шляхи подолання.

- Економічна безпека України: загрози та засоби для їх усунення.

- Стан і перспективи розвитку ринку землі в Україні.

- Економічний потенціал та перспективи розвитку туризму в Україні.

- Проблеми розвитку людського капіталу в Україні.

- Чинники валютного курсу та його вплив на економічну ситуацію в Україні.

- Вплив світових глобалізаційних процесів на економіку України.

- Перспективи світового економічного розвитку у XXI ст.

- Роль Інтернету в сучасній економіці.

- Економічна доцільність підвищення пенсійного віку в Україні: за і проти.

- Життя в борг: переваги та недоліки.

Виступи команд-учасниць економічного турніру відрізнялись ґрунтовністю підготовки та застосуванням

переважною більшістю команд мультимедійних презентацій.

За результатами відбіркового етапу найбільшу кількість балів набрали команди, які продемонстрували уміння стисло і глибоко розкрити певну наукову проблему, коректно оцінити як позитивні, так і негативні сторони виступу суперників, підтримувати наукову дискусію та гра яких була насамперед командною грою.

Це «Фурор» - Ф-31 ФЕіП НУВГП; «Маша і Медведі» – ЕП-31 ФЕіП НУВГП; «Тусовка з обліку» – ОА-31 ФЕіП НУВГП; команда «ФінКо» – збірна Ф-21, Ф-22, ОА-21 ФЕіП НУВГП.

Ці команди і взяли участь у фінальних загонах.

Переможцями ж економічного турніру стали:

- I місце – команда «ФінКо» (капітан Тарас Комаренко), збірна Ф-21, Ф-22, ОА-21 ФЕіП – 53,7 бали;

- II місце – команда «Фурор» (капітан Ірина Приходько) Ф-31, Ф-32

ФЕіП – 51 бал;

- III місце – команда «Маша і Медведі» (капітан Марія Фільварченко) ЕП-35 ФЕіП – 49,1 бали.

Учасниками команд-переможців вручили призи, підготовлені оргкомітетом та Спілкою економістів Рівненщини. Всі студенти, які взяли участь у змаганнях, нагороджені дипломами учасників турніру.

Грамотами і призами відзначені також переможці у окремих номінаціях:

- за культуру виступу та полеміки у науковій дискусії:

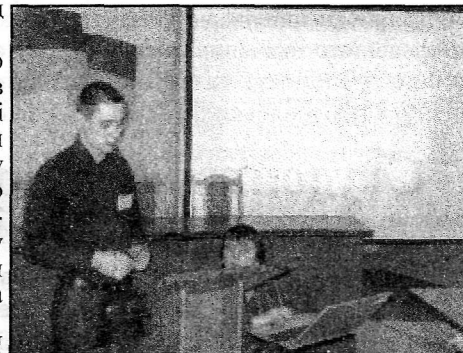
Микола Бондарук (команда «Маша і Медведі», ЕП-35), Олександра Облар (команда «Фурор», Ф-31);

- за оригінальність подання матеріалу наукової доповіді: Олександр Яценко (команда «Маша і Медведі», ЕП-35), Ірина Приходько (команда «Фурор», Ф-31);

- за вміння захищати власну думку у науковій дискусії та культуру полеміки: Оксана Мечкало (команда «Гудвілл», ЕП-21), Ольга Наумчук (команда «Франчайзинг», ОА-32);

- за продемонстровані глибокі знання з економічної теорії: Анастасія Ношкалюк (команда «Тусовка з обліку», ОА-31), Тарас Комаренко (команда «ФінКо», Ф-21).

Економічний турнір продемонстрував високий рівень

теоретичної підготовки молодих науковців, їх уміння вибудовувати наукові докази і захищати власну думку, загальну і економічну культуру майбутніх фахівців.

Підготовка і проведення таких змагань є реальним внеском наших викладачів і студентів у формування „економіки знань“, вітчизняного інтелектуального потенціалу.

Галина ГРОНТКОВСЬКА,
завідувачка кафедри економічної теорії

День відкритих дверей в управлінні державної служби

В останній тиждень березня відбулась низка заходів у рамках підготовки магістрів за напрямом „Державне управління” спеціальності „Державна служба”. Організатори заходу – кафедра регіонального управління факультету менеджменту НУВГП (завідувач кафедри – Е.А.Зінь) та Управління державної служби Головердержслужби України в Рівненській області (начальник Управління – Л.М.Коваль).

У рамках цих заходів відбулась зустріч начальника управління Л.М.Коваль із викладачами та студентами, які навчаються за спеціальністю „Державна служба”, а також День відкритих дверей в Управлінні державної служби Головердержслужби України в Рівненській області. Під час зустрічі на кафедрі регіонального управління Л.М.Коваль зупинилась на Концепції удосконалення системи управління персоналом на державній службі. З великим інтересом і зацікавленістю була прийнята інформація щодо системи набору та просування на державній службі, системи класифікації посад, оплати праці, вирішення дисциплінарних питань, професійного навчання, щорічної оцінки діяльності та атестації, планування людських ресурсів,

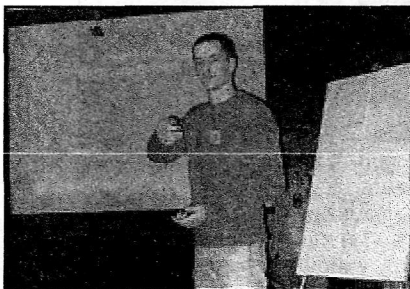
конфлікту інтересів. Л.М.Коваль також відповіла на питання, які цікавили студентів щодо можливості їх подальшого працевлаштування та професійної діяльності на ниві державної служби. За результатами зустрічі студенти та викладачі кафедри були запрошені на День відкритих дверей в Управління державної служби Головердержслужби України в Рівненській області.

День відкритих дверей в Управлінні відбувся 31 березня. Розпочався він з оцінки теоретичних знань студентів спеціальності „Державна служба” з метою включення слухачів у кадровий резерв. Така оцінка провадилась з використанням локальної системи „Картка” ЄДКС „Кадри”. Консультативне супроводження за даною системою здійснювала головний спеціаліст з

Управління та повноваженнями працюючих в них державних службовців. Вся екскурсія супроводжувалась питаннями та чіткими відповідями. Завершився День відкритих дверей у кабінеті начальника Управління державної служби Л.М.Коваль. Тут відбулось відкрите та шире обговорення, на якому було наголошено, що державна служба не стане сучасною без сучасних людей. Це питання сьогодні на часі, адже відбувається зміна управлінських поколінь, усе більше молодих кадрів посідають керівні ланки у системі державного управління та місцевого самоврядування.

*Наталія ДУКА,
куратор, доцент кафедри
регіонального управління*

Студентський проект допоможе становленню майбутніх фахівців

запрошували відомих та успішних людей Рівного, які проводили практичні майстер-класи з тем особистого, професійного розвитку та створення власного бізнесу.

Майстер-класи провели Віталій Голубев (головний редактор Видавничого дому „ОГО”), Валерій Гусак (директор „Домової служби”, засновник Клубу

Закінчився проект Personal Development Seminars, ініціаторами якого є студенти НУВГП. Суть проекту полягає в тому, що впродовж десяти субот студенти

підприємців Рівного), Олександр Купчинський (відомий фотохудожник, власник Арт-кав'ярні „Сальвадор Далі”). Фінальний семінар провів президент компанії „Game Industry Consulting” (Кіпр) Тарас Тарасов.

Учасниками проекту стали 70 студентів різних спеціальностей університету.

Новий сезон Personal Development Seminars запланований на кінець вересня 2010.

*Тарас КОМАРЕНКО,
другокурсник ФЕІП*

День кафедри в гуртожитку

У світлиці гуртожитку № 1 відбувся День кафедри експлуатації гідромеліоративних систем. Викладачі кафедри разом з її завідувачем – д.т.н., професором В.А. Гуриним розповіли студентам початкових курсів напрямку підготовки «Гідротехніка (водні ресурси)» про діяльність кафедри та перспективи роботи майбутніх

фахівців.

Перед студентами виступили В.А.Гурин, доценти Й.П.Нестерук, Л.В.Кузьмич, асистент О.Л.Пінчук. Вони розповіли, що на кафедрі, враховуючи пріоритетні напрямки розвитку водогосподарсько-меліоративного комплексу України, спрямовані на реконструкцію та удосконалення існуючих водогосподарських об'єктів, викладають актуальні дисципліни, спрямовані на ознайомлення студентів з експлуатаційними заходами, методами оцінки надійності водогосподарських об'єктів та розробки заходів для підвищення надійності їхньої роботи. Велика увага приділяється також набуттю теоретичних і практичних навичок, методам та способам обліку води, технологій поливу, ремонтно-експлуатаційних робіт в умовах ринкових відносин, в умовах платного водокористування, в особливих умовах паводко-небезпечного регіону.

Професор В.А.Гурин звернув особливу увагу на те, що випускники університету, які навчаються за фаховим спрямуванням «Гідромеліорація», мають реальну можливість працевлаштуватися за фахом, отримати перше робоче місце у водогосподарських організаціях, управліннях водного господарства, проектних установах.

Студенти ознайомилися з соціоекологією

Відкриту лекцію з дисципліни «Соціоекологія» для екологів четвертого курсу спеціалізації «Водогосподарська екологія та природокористування» і викладачів кафедри водогосподарської екології, гідрології та природокористування прочитав старший викладач кафедри, кандидат географічних наук Юрій Кушнірук.

Студенти поглибили свої теоретичні знання щодо існуючих взаємозв'язків у системі «навколишнє середовище – здоров'я населення». Практичне значення результатів дослідження полягає у застосуванні методики експрес-оцінки медико-екологічного ризику території для розробки планів розвитку регіону згідно з мінімізацією медико-екологічного ризику.

Юрій Кушнірук прикладає чимало зусиль для

популяризації актуального напрямку в науці, задля цього створив веб-сайт <http://kushniruk.at.ua/>, де розміщені матеріали досліджень.

У нашій державі дослідження медико-екологічного ризику ще тільки розвиваються. В нашому університеті, зокрема, цей напрямок впроваджується на кафедрі водогосподарської екології, гідрології та природокористування завдяки доценту Л.А.Волковій та Ю.С.Кушніруку, які є авторами методики визначення медико-екологічного ризику території та застосовують її для рейтингової

оцінки районів Рівненської області.

*Наталія ТКАЧУК,
членкиня ФЕМ*

Кубок МЕФ з міні-футболу

На штучному майданчику університету відбулися поєдинки Кубка МЕФ з міні-футболу серед команд курсів. Хоча турнір і був дебютним, тим не менше, за оцінками його учасників і глядачів, дуже вдалим.

Протягом тижня за перехідний кубок змагалися п'ять команд. А перемогли, як водиться, найдосвідченіші. Це студенти-п'ятикурсники, які записали до свого активу три перемоги з чотирьох і стали недосяжними для своїх

суперників.

У складі команди чемпіонів виступили Сергій Боротюк, Тарас Жук, Іван Нарольський, Валерій Петренко, Юрій Соловей, Роман Сьох і Юрій Шуль. А Роман Сьох став ще й найвлучнішим з-поміж бомбардирів – на його рахунок 11 забитих голів. На другому місці міні-футболісти з третього курсу, на третьому – другокурсники.

За словами старшого викладача кафедри фізкультури Олександра Цицаркіна, такий турнір стане

традиційним для студентів-механіків, отож є думка в майбутньому його розширити. Можливо – за рахунок команди викладачів.

Турнір може стати і відкритим, якщо у ньому візьмуть участь команди автотранспортного технікуму та технікуму технологій і дизайну.

Є плани восени організувати такі змагання і серед спеціальностей факультету.

Микола ШКУЛА

Весна розквітає талантами

Завжди весною в університеті проходить фестиваль студентської творчості «Студентська весна» під гаслом «Люблю я свою Україну».

«Водник» недаремно вважають одним з найкращих вишів в Україні. Студенти цього закладу не тільки дають хороші знання, але й не забувають про їхнє уподобання, таланти, вміння. А де ж їх розкрити, як не на фестивалі?

«Студентська весна 2010» збрала найкращих представників не тільки кожного факультету НУВГП, але й його структурних підрозділів. Зважаючи на велику кількість учасників, фестиваль відбувався протягом двох тижнів. А минулої неділі у муздраттеатрі відбувся заключний гала-концерт та нагородження переможців.

Отож, гран-прі фестивалю отримав факультет економіки і підприємництва. Перше місце посіли механіко-енергетичний факультет та технічний коледж, друге місце поділили між собою факультет менеджменту, факультет землеустрою та геоінформатики і автотранспортний технікум. На третій сходинці розташувалися: факультет екології та природокористування, факультет водного господарства, факультет будівництва та архітектури та технікум технологій та дизайну.

У фойє театру шанувальники декоративно-ужиткового мистецтва ознайомилися з виробами аматорів університету на виставці творів декоративно-ужиткового мистецтва.

На огляд журі і глядачів студенти запропонували різноманітні номери – це вокально-хореографічні та інструментально-хореографічні композиції, танці, декламування віршів, СТЕМи тощо.

Неповторними були вокалісти Микола Цехановський (Технічний коледж), Анна Якубенко (ФЗГ), Анна Яремчук (Технічний коледж), Вікторія Кос (ФМ), Анна Ільчук (ФБА), Ольга Шевчук (ФЕП), Мар'яна Афанас'єва (ФГТБ). Чудовим був спів народного хору факультету водного господарства, вокального тріо факультету землеустрою та геоінформатики, фольклорного ансамблю технікуму технологій та дизайну, фольклорного ансамблю факультету прикладної математики, вокального дуєту автотранспортного технікуму.

Публіка вибухнула емоціями й оваціями, коли розпочався показ моделей швейного виробництва

технікуму технологій та дизайну. Це був справжній подіум зі справжніми моделями.

Усі виступи на гала-концерті були цікавими. Виступаючи швидко заручились підтримкою залу, і тому глядачі шоразу їх гаряче зустрічали.

Організатори фестивалю: ректорат, управління з виховної роботи, центр естетичного виховання молоді, профком студентів та університетське товариство «Просвіта» ім.Т.Г.Шевченка.

Весна переможців

Факультет економіки і підприємництва показав справжню...гангстерську Студвесну. Усі глядачі мали можливість поринути у 1922 рік, коли в Америці існував «сухий закон», а в Україні закладався проект будівництва «Водного» і кожен третій гангстер мріяв стати... меліоратором. На 1,5 години у компанії Джоні Ділінджера, Слизького Біллі, Остапа Бендера присутні опинилися у світі мафії, махінаторів, авантюристів, аферистів...Але разом з цим поринули у світ, де вмють посправжньому жартувати і влаштовувати яскраві шоу.

Упродовж лише одного вечора глядачі дізналися, як гангстери вирішують свої проблеми «постудентському», хто такий декан на Казантіпі, як гангстери в 3D кінотеатр ходили, хто такі гангстери-песимісти, як виникла студентська весна і не тільки... А ще Бендер, щоб виправдати свою репутацію махінатора, за допомогою ножиць, клею і кульок зробив шикарний лімузин для факультету.

Кожен, навіть найвибагливіший студент або викладач, не залишився байдужим після концерту, оскільки різноманітність номерів була вражаючою. Дівчачий хор співав не

лише українською, але й чеською мовами. А ще вийшов дуже хороший тандем, коли дівчата заспівали з рок-гуртом «Chameleon Chaos» пісню «Another brick in the wall» Pink Floyd. Було багато запальних танців, і якби я не знала, що ці студенти вчаться на економічному факультеті, точно могла б подумати, що шоу «Танцюють всі!» завітало в НУВГП. Канкан, ча-ча-ча, степ, «Амерікано»...далеко неповний список танцювальних номерів. Золотий голос факультету Роман Шелуха виконав композицію «Hit a road Jack» Ray Charles настільки вдало, що її багато хто після завершення концерту наспівував знову і знову. Позитивний настрій забезпечив КВН трьох факультетських команд («Полний Прів'єт», «Fish.Ка», «Подводник»). СТЕМ теж змусив посміхнутися, оскільки була розіграна ситуація «здача іспиту» очима студента, очима викладача і як це відбувається насправді. Мабуть, ця тема кожному близька.

Виявляється, на факультеті є й справжні кінорежисери, які зробили веселий фільм про студентів.

На завершення завжди подають десерт. «Десертом по-ФЕіПовськи» став виступ «Екомоди», де студенти перетілилися у справжніх світових зірок (Avril Lavigne, Ketty Perry, Cristina Agilera та ін.), демонструючи вбрання зроблене власними руками із політелену, пакетів, фольги і інших «підручних матеріалів».

Але студентська весна – це не студентська весна без фінальної пісні, яку й виконали всі учасники студвесни ФЕіП. Навколо було багато кульок, мильних бульбашок і панувала атмосфера радості і тепла, оскільки глядачі плескали стоячи. Все вдалося!!!

Анастасія ЛЕЦКАЛЮК,
студентка ФЕіП